

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА
ОДРЖАНОГ ДАНА 30.09.2013. ГОДИНЕ**

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је ту:

- заменик тужиоца за ратне злочине Милан Петровић,
- окривљени Хондо Самир и
- бранилац адвокат Славиша Продановић.

Председник већа: За данас смо позвали сведоке Горана Глигоревића, Мркајић Драгана, Митра Куљанина и Живак Жељка. Од свих њих дошао је само Живак Жељко, тако да ћемо одмах њега да испитамо а за ове друге ћемо видети касније.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се претрес одржи.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА ЖИВАК ЖЕЉКА

Председник већа: Можете да га позовете.

Сведок Жељко Живак: Добар дан.

Председник већа: Добар дан. Живак Жељко, Ви сте били код тужиоца 23.04.2013. године, па у односу на тај датум да ли има неких измена у Вашим личним подацима?

Сведок Жељко Живак: Нема.

Председник већа: Нема.

Живак Жељко, са подацима као на записнику од 23.04.2013. године.

Ми смо Вас позвали као сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело, можете да ускратите одговор на питања која би Вас и Вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Да ли то разумете?

Сведок Жељко Живак: Да.

Председник већа: Добро. Пре давања исказа се полаже заклетва па Вас молим да прочитате наглас, ту је текст испред Вас, ако је ту.

Сведок Жељко Живак: Заклињем се свом чашћу да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Председник већа: Добро, хвала. Ви сте позвани овде на предлог одбране исто као и у овом претходном поступку па ће сада прво да Вас испита бранилац. Изволите.

Адв. Славиша Продановић: Хвала госпођо председавајућа. Господине Живак, можете ли нам рећи непосредно пре избијања оружаног сукоба у БиХ где сте Ви живели?

Сведок Жељко Живак: Живео сам у Градини, села Кукањица.

Адв. Славиша Продановић: Колико место Градина удаљено од Коњице?

Сведок Жељко Живак: Па неких 12 километара.

Адв. Славиша Продановић: То мјесто ко је претежно насељавао?

Сведок Жељко Живак: Српско становништво.

Адв. Славиша Продановић: До када Ви остајете у мјесту Градина?

Сведок Жељко Живак: До 26. маја 1992. године кад сам заробљен?

Адв. Славиша Продановић: А реците ми тај дан како сте заробљени?

Сведок Жељко Живак: Заробљен сам од Територијалне одбране БиХ, сишао сам да видим шта ми се дешава са супругом и дјецом и иза куће је био неки орах и ту сам се склонио, ту ме неко видео ту су ми пришли, метак прислонили у заток, да јебу мајку четничку и одведен сам у „Челебић“ логор.

Адв. Славиша Продановић: А реците ми тај дан осим Вас да ли је још неко заробљен из Вашег села, односно мјеста, пардон?

Сведок Жељко Живак: Заробљено је доста тај дан, мислим нас око 30 је било на камиону.

Адв. Славиша Продановић: Дакле, кад сте заробљени шта се даље дешава с Вама?

Сведок Жељко Живак: Заробљен сам био, били смо постројени на раскрсници код једног киоска у раскрсници села Брадина, ту су нас мало тукли, утоварили на камионе и одвезли у Челебић у „Деветку“.

Адв. Славиша Продановић: Тукли су Вас ту у мјесту Брадина кад су вас на камионе, да ли сам тако схватио?

Сведок Жељко Живак: Јесте.

Адв. Славиша Продановић: Кад долазите Ви у логор „Челебић“?

Сведок Жељко Живак: То је било два, између два и три сата ујутру, ноћу.

Адв. Славиша Продановић: Ноћу долазите? То је већ 27. је ли тако?

Сведок Жељко Живак: То је већ 27. ујутру.

Адв. Славиша Продановић: Шта се дешава тог тренутка кад сте Ви доведени у логор „Челебић“?

Сведок Жељко Живак: Како ко скаче с камиона, двојица га ударају и скаче доле можда 15, 20 људи који туку.

Адв. Славиша Продановић: Да ли је то шпалир неки или?

Сведок Жељко Живак: Па није ни шпалир него група, руља навали и туче те.

Адв. Славиша Продановић: А где се та туча дешава, да ли у кругу логора „Челебић“?

Сведок Жељко Живак: У кругу, пред самом „Деветком“.

Адв. Славиша Продановић: А објасните нам шта је „Деветка“?

Сведок Жељко Живак: „Деветка“ је био неки, то је магацин, склониште је било за муницију, дужине неких двадесетак метара, ширине, не знам можда метар, 1,20, на земљи бетониран.

Адв. Славиша Продановић: Да ли Ви препознајете те особе које Вас туку?

Сведок Жељко Живак: Већином.

Адв. Славиша Продановић: Већином? Да ли можете икога да сад овде именујете да кажете био је тај и тај, дакле кад силазите с камиона кад вас туку?

Сведок Жељко Живак: Па био је на пример Жељко Шимуновић, био је, сад не могу да се сетим, не знам му тачно име али знам надимак „Мали Рамбо“ су га звали и једног Насера Бркањ код Коњица.

Адв. Славиша Продановић: Чиме вас ударају?

Сведок Жељко Живак: Па кундацима, ногама. Ја сам лично пузао неких можда двадесетак метара, нон-стоп 2 кундака у леђа, онда нож под врат, „што си клао у Фочи“ каже, јебе ми мајку четничку.

Адв. Славиша Продановић: И Ви улазите у „Деветку“? Да ли је неко био у „Деветци“ кад сте ви ушли ту?

Сведок Жељко Живак: Било је скоро пуно.

Адв. Славиша Продановић: Да ли се сећате некога?

Сведок Жељко Живак: Па био је на пример Вукашин Мркајић, Зоран Куљанин, Сретен Глигоревић, Бошко Мркајић.

Адв. Славиша Продановић: Ја ћу Вас подсетити да ли је у „Деветци“ био Вукало Младен? Прво, да ли знате њега?

Сведок Жељко Живак: Знам Вукало Младена, био је, мислим да је био.

Адв. Славиша Продановић: А реците ми да ли познајете Куљанин Мила?

Сведок Жељко Живак: Куљанин Миле.

Адв. Славиша Продановић: Добро, ако не познате.

Сведок Жељко Живак: Па познајем сигурно, само не могу да се сада сетим тачно.

Адв. Славиша Продановић: А реците ми да ли познајете Велимира Куљанина?

Сведок Жељко Живак: Познајем Велимира Куљанина.

Адв. Славиша Продановић: Да ли је био био у „Деветци“?

Сведок Жељко Живак: Био је.

Адв. Славиша Продановић: А реците ми познајете ли Мркајић Момира?

Сведок Жељко Живак: Мркајић Момира познајем, био је у „Деветци“.

Адв. Славиша Продановић: Био је у „Деветци“? добро. Шта се дешава у тој „Деветци“, до када Ви остајете ту?

Сведок Жељко Живак: Тучени смо тај дан, извели су нас да нас превијају, е сад да ли смо били 4, 5 или 6 дана, не знам тачно док није доведена друга група што је заробљена испод Трескавице у селу Љута и тад нас пребацују у „Шестицу“ у хангар, а ове у „Деветку“.

Адв. Славиша Продановић: А реците ми, значи Ви сте у „Деветци“ остали колико дана?

Сведок Жељко Живак: Слагаћу 4, 5, 6 дана, не више сигурно.

Адв. Славиша Продановић: Док сте били у „Деветци“ да ли је било извођења и пребијања, односно злостављања?

Сведок Жељко Живак: Јесте.

Адв. Славиша Продановић: Да ли се сећате једно име ко је извођен?

Сведок Жељко Живак: Па ево Вукашин је извођен Мркајић.

Адв. Славиша Продановић: Вукашин Мркајић? А реците ми да ли Ви видите то злостављање, пребијање испред „Деветке“?

Сведок Жељко Живак: Не, само се чује, затворе се врата, то су лимена дебела врата и имају само решетке горе у врху врата, не види се ништа.

Адв. Славиша Продановић: А реците ми кад се неко злоставља да ли Ви са том особом која се врати у хангар да ли разговарате, да ли он прича ко га је злостављао?

Сведок Жељко Живак: Разговара, прича се.

Адв. Славиша Продановић: Реците ми Ви сте отишли на превијање, где идете на превијање?

Сведок Жељко Живак: Био је неки стационар и дошао је, сад је начелник Општине Русмо доктор код њега смо ишли тамо да прегледа, кога треба превити каже иди превиј, ако не треба врати га назад.

Адв. Славиша Продановић: А да ли је то било у кругу логора „Челебића“?

Сведок Жељко Живак: У кругу, на самој пријавници, то је била касарна ЈНА.

Адв. Славиша Продановић: Је ли то неки стационар?

Сведок Жељко Живак: Као стационар неки.

Адв. Славиша Продановић: А реците ми кад дођосте у „Шестицу“ после неколико дана, да ли се сећате кога сте ту затекли у „Шестици“ и да ли је било уопште ту притворених у том хангару „Шестица“?

Сведок Жељко Живак: Била је, „Шестица“ је била пуна, можда 230, 240 људи а можда и 250 да је било у „Шестици“.

Адв. Славиша Продановић: Да ли се ту затекао, да ли познајете Зорана Ђорђића?

Сведок Жељко Живак: Познајем Зорана Ђорђића.

Адв. Славиша Продановић: А да ли сте га ту затекли?

Сведок Жељко Живак: Сад да ли сам га затекао или је дошао пар дана касније нисам сигуран, нисам сигуран јер кад је Брадина пала људи су бежали по брдима, околo пробијат се, сад да ли је он бежао па негде ухваћен па доведен, а мислим да јесте, да није ухваћен 26.

Адв. Славиша Продановић: Добро.

Сведок Жељко Живак: Углавном ту је био цело време са мном.

Адв. Славиша Продановић: Ја сам Вас схватио да у „Деветци“ док сте Ви били тамо није било премаћивања у самом том објекту. Да ли се та „Шестица“ разликовала од „Деветке“?

Сведок Жељко Живак: Па испочетка је.

Адв. Славиша Продановић: Мислим, да ли је била већа, мања?

Сведок Жељко Живак: Већа, то је ауто гаража била, можда неких 30 метара са 30 и нешто отприлике, можда и више, 40 метара, углавном велика је то гаража.

Адв. Славиша Продановић: А реците ми да ли сте били присутни једне прилике, односно да ли је прво ико ту у „Шестици“ премлаћиван пред Вама, на Ваше очи, сећате ли се?

Сведок Жељко Живак: На моје очи је премлаћиван, испочетка није, испочетка извођено па се тукло вани, а касније се почело тући пред мном самим усред хангара. Тучен је Зоран Ђорђић.

Адв. Славиша Продановић: А реците ми да ли се сећате кад је радио Зоран Ђорђић да ли је радио склекове по наредби и да ли се сећате да ли је он тучен?

Сведок Жељко Живак: Јесте.

Адв. Славиша Продановић: Сећате ли се ко га је тукао?

Сведок Жељко Живак: Тукао га је мали Ланцо, звани „Зенга“, радио је склекове, ударао га он ногом у трбух.

Адв. Славиша Продановић: Да ли је још неко ту био од стражара?

Сведок Жељко Живак: Био је стражар на вратима, а овај „Зенга“ је сам улазио унутра.

Адв. Славиша Продановић: Да ли сте икад били присутни да је, 'ајде прво да Вас питам да ли знате Хондо Самира?

Сведок Жељко Живак: Познајем га.

Адв. Славиша Продановић: Од кад га знате?

Сведок Жељко Живак: Па знам га, у Коњици сам живео, знам га површно из Коњица, ипак Коњица је мали град.

Адв. Славиша Продановић: Кад Ви први пут виђате Хондо Самира да ли се сећате?

Сведок Жељко Живак: Виђам га у Челебићима можда 15, 20 дана после доласка у „Шестицу“.

Адв. Славиша Продановић: После Вашег доласка, значи после 27?

Сведок Жељко Живак: Јесте.

Адв. Славиша Продановић: 15, 16 дана?

Сведок Жељко Живак: Јесте.

Адв. Славиша Продановић: Да ли је Самир у „Шестици“ икада икога пред Ваше очи да је тукао?

Сведок Жељко Живак: Никад, никада.

Адв. Славиша Продановић: А реците ми Зорана Ђорђевића, тврдите да је био Ланцо ту још један стражар?

Сведок Жељко Живак: Јесте.

Адв. Славиша Продановић: Ако Вам ја тврдим да је Зоран то рекао овде да га је тукао и Хондо Самир, какав је Ваш одговор?

Сведок Жељко Живак: Самир га није тукао.

Адв. Славиша Продановић: С којом сигурношћу можете да тврдите?

Сведок Жељко Живак: Нисам видео, јер знам ко је Зорана тукао.

Адв. Славиша Продановић: А реците ми а зашто по Вашем мишљењу зашто би га Зоран теретио овде?

Сведок Жељко Живак: Дуга је то прича сада. По моме мишљењу то је одмазда за неке паре што је тражио од њега.

Адв. Славиша Продановић: А откуда Вам је то познато?

Сведок Жељко Живак: Па причао ми Мића, са њим ишао скупа Мића Куљанин, причао ми је његов зет Ненад Зеленовић, наводно они су њега касније пријавили у СИП и у полицију Бијељина да је тражио неке паре, а прије тога је можда био са њим 30 пута и сједели и пили пиће, ако те неко тукао што седиш са њим.

Адв. Славиша Продановић: Ко је био са Зораном 30 пута?

Сведок Жељко Живак: Па Самир.

Адв. Славиша Продановић: Самир? А реците ми да ли сте познавали Мркајић Бору?

Сведок Жељко Живак: Познајем Мркајић Бору.

Адв. Славиша Продановић: Где је он био затворен?

Сведок Жељко Живак: У „Челебићу“ у „Деветки“.

Адв. Славиша Продановић: У „Деветки“? А реците ми да ли сте икад чули од било кога да је Хондо тукао Бору Мркајића?

Сведок Жељко Живак: Никад нисам чуо, не само Бору, ја нисам чуо никада да је Самир икога ударио.

Адв. Славиша Продановић: А реците ми да ли сте једног тренутка Ви сазнали да је Боро Мркајић причао да је тучен у затвору?

Сведок Жељко Живак: То сам сазнао сад ево задњих дана овде, ово какои се ово дшава, а прије никад.

Адв. Славиша Продановић: Од кога сте сазнали?

Сведок Жељко Живак: Па на пример од самог Боре видео сам га 20. ту на сахрани је био.

Адв. Славиша Продановић: И о чему сте причали?

Сведок Жељко Живак: Једноставно пита, гледа ме другачије и мене и Мићу, пошто је давао изјаве као сведоци одбране, другачије ме гледа и послеје сахране то је била даћа у неком ресторану и преко пута нас је седео и баш Мића га пита „Јел' те стварно Хондо тукао“, каже „Ма јашта“ и тако нисмо причали ништа.

Адв. Славиша Продановић: А реците ми да ли имате Ви проблема што се појављујете као сведок овде, рекосте да Вас другачије гледа, другачијим очима?

Сведок Жељко Живак: Немам проблема неких, али другачије ме људи гледају из мог места зашто ја сад идем сведок одбране Муслиману једноме који је био стражар у „Челебићима“ који је наводно тукао, злостављао, ово и оно, немам појма више.

Адв. Славиша Продановић: А који је Ваш мотив да се Ви појавите овде као сведок одбране?

Сведок Жељко Живак: Зато што је тај исти Хондо мени помогао, био сасвим коректан, никад нисам чуо да је неког ударио и сад кад одем у Коњицу кад одем видим на пример Мржић Кему који је тукао, сједи у Коњици у кафани, шетка се по Коњицу који треба да буде овде, или у Сарајеву или било где.

Адв. Славиша Продановић: Доћи ћемо до тога. У Вашој изјави коју сте Ви дали уваженом колеги, Ви сте спомињали да сте ишли у Аустралију, је ли тако?

Сведок Жељко Живак: Да, 14 година сам био.

Адв. Славиша Продановић: Кад из Аустралије први пут Ви виђате?

Сведок Жељко Живак: Долазим на одмор 2006. године, крајем маја сам дошао ја мислим, Самира виђам у јуну у Бијељини, јуни или јули.

Адв. Славиша Продановић: Какав је тај сусрет био са Самиром, ко је још ту био присутан?

Сведок Жељко Живак: Ја сам био у стану, супруга је изашла у град и зове ме „Ајде дођи у градску кафану ево седим са Мајдом и са Шишом и овде је Самир“. Дођем, упитам се са њим, пољубимо се. Да ми је нешто радио, да сам видео да је тукао некога, никад му руку ја не бих пружио сигурно. Могу рећи да би батина добио.

Адв. Славиша Продановић: Од Вас?

Сведок Жељко Живак: Лично од мене.

Адв. Славиша Продановић: Да Вам је било шта нажао учинио?

Сведок Жељко Живак: Да је било шта урадио.

Адв. Славиша Продановић: Ево сад да Вас подсетим да ли се сећате једног догађаја, то је било у августу месецу 12. или 13. августа 1992. године након посете Међународног црвеног крста, да ли се сећате тога?

Сведок Жељко Живак: Сјећам се.

Адв. Славиша Продановић: Шта се десило тада након одласка?

Сведок Жељко Живак: Био је аустралијски црвени крст, Међународни црвени крст и пошто смо ми се уписали као цивилни заробљеници и онда је ушао Азим Делић и 5, 6, 7 стражара, не знам колико је тачно било, окренули смо се зидовима сви, седећи у зид се окренеш и зашли су редом и ударили ногом у леђа.

Адв. Славиша Продановић: Да ли само Вас или све остале?

Сведок Жељко Живак: Све редом.

Адв. Славиша Продановић: Да ли је Самир био међу тим стражарима који су тукли кад је тај дан?

Сведок Жељко Живак: Самир није био јер ја сам седио, седио сам шести или седми од улазних врата, тако да сам могао да видим ко улази. Овако су врата, и пролазе левом страном иду као казаљке на сату.

Адв. Славиша Продановић: Сећате ли се кога сте тада видели од стражара?

Сведок Жељко Живак: Чанђић Зајко, овока Мрџића, Азим Делић, мали „Зенга“, био је још један Фочак су га звали, не знам му име тачно, био је Шпаго.

Адв. Славиша Продановић: Ви сте споменули да нисте чули никада ни од кога ни после рата изузев ово сад у задње време.

Сведок Жељко Живак: Не, кад су ова дешавања.

Адв. Славиша Продановић: Да, кад су ова дешавања да је Боро причао. Рекосте да Вам је Самир и помогао. Можете ли нам описати тај догађај кад Вам је помогао Самир?

Сведок Жељко Живак: Пре самог хангара „Шестице“ ограђена је била жица, то је војна касарна била прије, железничка пруга пролази туга и у мене је супруга ишла крај пруге саме и крај жице, двоје мале дијете, 4 године и овај млађи је имао 5, 6 месеци и носила ми је у кеси неку храну и цигаре и шта ја знам и шта је ту још било, не знам, и сад Самир је био ту стражар, а више хангара на једном брежуљку било је митраљеско гнездо и у њему је био овај из Модриче Чанџић Заим и доле мојој супрузи „бежи Божице, да ти јебем мајку четничку пуцаћу у тебе“. Самир се окрене и каже „да јебем ја теби матер, пуцаћу ја у тебе“, то оном стражару горе што је са митраљезом. И Самир како је излазио, иде цеста крај оградe саме и они се боје оног Делића, Делић је и њих тукао, стражаре своје.

Адв. Славиша Продановић: Своје стражаре?

Сведок Жељко Живак: Своје стражаре. Ако Делић наиђе не сме ништа помоћи и гледа нема никог одозго и приђе и говори мојој жени „само спусти кесу“. Она је спустила кесу и он је испод жице провукао и донео мени, на врата ме прозвао, изашао сам и узео кесу.

Адв. Славиша Продановић: Чекајте, да ли Ви то гледате?

Сведок Жељко Живак: Гледам ја са врата хангара. Он ме зовне и каже „Супруга ти је да видиш“.

Адв. Славиша Продановић: Отвори врата и рекао.

Сведок Жељко Живак: Не, врата су отворена преко целог дана била, можда поподне 4, 5 сати.

Адв. Славиша Продановић: И то што Вам је супруга донела он Вам је донео, је ли тако?

Сведок Жељко Живак: Јесте.

Адв. Славиша Продановић: А реците ми да ли је још било неких ситуација да процењујете да Вам је Самир помогао?

Сведок Жељко Живак: Па ишли ми да радимо, у самом хангару виши дојади да сједиш не смеш ходати, не смеш устати, једино у тоалет што те пуне понекад, па ако пријавиш се да радиш и у склопу тих хангара било је ту, ту је велика касарна била, било је неких хангара за оружје, онда неких подземних ходника, а горе је било више хангара била је нка шума и секли смо дрва, да изађеш мало да радиш нешто и он је ту чувао нас, није нас никад малтретирао, није никог гонио да ради превише, сједите одморите, да цигару запали, сјели смо доле. Кад смо дрва већ дотерали на плато ту смо и цепали, донели нам кутију цигара она од кошуље кутија цигара, она картонска онај бокс пуна дувана и што је имао ране нешто на..., сасвим коректно.

Адв. Славиша Продановић: Да ли Вам је познато да ли је и према другима био такав?

Сведок Жељко Живак: Ови са мном што су радили то је био Драгинић Миле, не могу сад да се сетим имена, 5, 6 нас је било, сасвим коректно.

Адв. Славиша Продановић: Добро, и на крају бих Вас питао да ли сте у задње време контактирали са Зораном Ђорђевићем?

Сведок Жељко Живак: Па чујем се ја са њим, ја сам са њим изузетно добар, чујем се ја са њим телефоном, можда прије 2 месеца пили смо кафу у Бијељини.

Адв. Славиша Продановић: Кад Вас је задњи пут звао да ли је било говора о Самиру?

Сведок Жељко Живак: Звао ме је у четвртак ја мислим.

Адв. Славиша Продановић: И о чему сте разговарали?

Сведок Жељко Живак: Послао ми поруку каже „Поздравио те Хондо“. Ја му вратим поруку, рекох „Јебо те Хондо, ближи је теби сад него мени“ и онда ме је назвао и каже „Што мораш псовати, што мораш ово, што мораш оно“.

Адв. Славиша Продановић: Да ли Вам је говорио о евентуално како ће Хондо проћи на суду?

Сведок Жељко Живак: Па добиће каже 7 година и моја изјава као олакшавајућа околност 1 годину ће му смањити.

Адв. Славиша Продановић: Због Ваше изјаве?

Сведок Жељко Живак: Због моје изјаве.

Адв. Славиша Продановић: Немам више питања хвала часни суде.

Председник већа: Хвала. Да ли тужилац има питања?

Заменик тужиоца: Господине Жељко Живак од када Ви познајете Самира Хонда?

Сведок Жељко Живак: Па знам га, био је клинац још из Коњица, Коњица је мали град, знамо се површно оно здраво, заздро и то је, нисмо се дружили никад.

Заменик тужиоца: Од пре рата?

Сведок Жељко Живак: Од пре рата.

Заменик тужиоца: Да ли сте излазили заједно негде или радили у истој фирми, мало то „знали смо се нејасно ми је“? Како сте дошли до сазнања да то лице које Ви знате јесте Самир Хондо, како сте се упознали?

Сведок Жељко Живак: Коњица је мали град, знао је свако свакога у фацу.

Заменик тужиоца: А како сад то знате, ко Вама то каже? Знате, кад сретнете неко лице мора неко да Вам каже ако га пре тога не познајете или сте га упознали тако што Вам је био комшија или сте ишли заједно у школу или сте ишли заједно на кафу или радили заједно?

Сведок Жељко Живак: Ја дуго њему нисам знао ни име, ми смо њега звали, ја морам рећи звали га у Коњици „Шупак“, надимак му такав био. Он је живео у Пркању у старом делу града, ја сам сасвим живео крај Неретве овамо то је сасвим други део града и оно срећеш се у граду здраво, заздро, поздравши, некад се не поздравши, тако да се нисмо никад дружили.

Заменик тужиоца: Добро. Да се вратимо на ово Ваш боравак у „Челебићу“ па нас занима кад си ти пребачен из „Деветке“ у „Шестицу“, да ли можеш да одредиш ближи неки датум, месец?

Сведок Жељко Живак: Да ли је крај маја или је сами почетак јуна, ја стварно не знам да ли је то 5, 6, 7 дана, можда је било 8 дана, стварно не знам.

Заменик тужиоца: А кад си први пут у том логору видео Самира Хондо?

Сведок Жељко Живак: У „Деветки“ га нисам видео, видео сам га у „Шестици“ можда петнаестак дана можда доласка у „Шестицу“.

Заменик тужиоца: Колико?

Сведок Жељко Живак: Петнаестак дана можда, отприлике 2 недеље.

Заменик тужиоца: Можеш мало да нам опишеш ту „Шестицу“ кад си ти дошао где су ти људи, шта се тамо уопште налази у тој „Шестици“?

Сведок Жељко Живак: „Шестица“ је ауто гаража, лимена, велики је хангар, 30 метара широк тако, можда и 40 не може се проценити, људи су седели околу кроз два реда кроз средину.

Заменик тужиоца: Где си ти био ту?

Сведок Жељко Живак: Кад улазим на улазна врата у „Шестицу“ лево пети или шести од врата.

Заменик тужиоца: Значи, ближе вратима.

Сведок Жељко Живак: Ближе вратима.

Заменик тужиоца: То је ред до тог металног зида или у средини?

Сведок Жељко Живак: Јесте до зида.

Заменик тужиоца: До зида.

Сведок Жељко Живак: Испред мене је био ред још.

Заменик тужиоца: А где се налазио тај Ђорђевић Зоран?

Сведок Жељко Живак: У истом реду само на дну доле скроз.

Заменик тужиоца: Скроз на дну ходника?

Сведок Жељко Живак: Можда од самог ћошка одоздо према мени пети, шести, седми није скроз у ћошку седео, а углавном у истом реду седео је он и његов отац.

Заменик тужиоца: Разумео сам да је тај хангар дугачак колико кажете?

Сведок Жељко Живак: Па 30 метара.

Заменик тужиоца: Колико метара сад у односу на тебе или у односу на то дно ходника, дно хангара?

Сведок Жељко Живак: Па ја сам био можда неких 5, 6 метара од улазних врата, до Зорана је било можда једно 20 метара, непуних 20 метара.

Заменик тужиоца: А сада кад се ту нешто дешава да ли је теби могуће, теби и другима да виде ако се било шта некеме од тих затворених лица дешава нешто, некога туче или прозива, било шта да ли је могуће да се види?

Сведок Жељко Живак: Види се.

Заменик тужиоца: Опишите мало како, због чега је могуће?

Сведок Жељко Живак: На пример кад су Зорана тукли, кад га је мали „Зенга“ тукао, не туче га где седи, него га изведе између овог реда где сам ја седео и можда 2 и по метра, 2 метра је било следећи ред да се изведе, између редова, сви ми то гледамо.

Заменик тужиоца: Колико се дешава то извођење, је ли то било једанпут, или више пута или колико Ђорђевић Зорана да „Зенга“ га изводи?

Сведок Жељко Живак: Зорана је тукао ту пред нама.

Заменик тужиоца: Колико пута? И уопште да ли је било више пута?

Сведок Жељко Живак: Ја што се тиче ових склекова једном га је тукао ту и...

Заменик тужиоца: Је ли још некога тај „Зенга“ изводио да ради склекове па га тукао?

Сведок Жељко Живак: Није нико више радио склекове, јесте пали фитиљ људима, Миљевић Спаси је палио фитиљ, горећи фотиљ мотао око њега па запалио, па угрије бајонет па му пржи дланове.

Заменик тужиоца: Где?

Сведок Жељко Живак: У хангару, шестици.

Заменик тужиоца: Је ли се још нешто дешавало у том хангару?

Сведок Жељко Живак: Па јесте стављао гас маску људима, двојици браће из једног села Зукићи, Веселко и не знам оно друго име, ставио му војничку маску, гурне чеп и када мали почне да трза рукама и ногама овај извади чеп.

Заменик тужиоца: Јесте Ви нешто доживели у том хангару од тортуре, мучења.

Сведок Жељко Живак: Од овог малог јесам добио кундак, од Хазима Делића батине, пошто ја нисам, у мене је супруга из Градине, ја сам из Коњица и тако претежно ови стражари су били из Коњица и знали су ме, док овај сад за ова нека имена је ли био Мркајић овај, Мркајић онај, ја људе знам по фацама не могу се сјетити имена тачно, зато што нисам ја из Градине.

Заменик тужиоца: Јесте познавали Ђорђић Зорана пре?

Сведок Жељко Живак: Јесам, јесам.

Заменик тужиоца: Како сте њега знали?

Сведок Жељко Живак: Он је моја генерација и знамо се из сеоског центра из Коњица, он је ишао ја мислим ПТТ нешто школу неку ПТТ механичар, ја сам ишао средњу управну.

Заменик тужиоца: Ви сте на питање браниоца објаснили Ваше мишљење због чега мислите да Ђурђић Зоран каже да га је тукао овај оптужени Самирх Хондо, али није Вам такво питање постављено и за Бору Мркајић, па бих Вас ја питао, зашто мислите да би Бора Мркајић рекао да га је тукао Самир Хондо?

Сведок Жељко Живак: За, не знам ово ми личи све на неки реванш ради тих пара, зашто например Боро не би могао потврдити Зоранову причу.

Заменик тужиоца: Мислите ли да би било смислено питање зашто би Ви говорили да није тачно то што говоре други сведоци?

Сведок Жељко Живак: Што се Зоран са њим, није се дружио, што се виђао са њим, што је сједио у кафани код Миће, што се виђао у Бијељини, ако те неко тукао гледај да му вратиш.

Заменик тужиоца: Јесте Ви одлазили код Миће у кафану?

Сведок Жељко Живак: Јесам.

Заменик тужиоца: Што сте Ви одлазили тамо?

Сведок Жељко Живак: Ја код Миће идем, ми смо кумови.

Заменик тужиоца: А што би бранили Зорану и овим другим да долазе код Миће у кафану?

Сведок Жељко Живак: Зашто би сједио и пио пиће са неким ко ме тукао ако могу да разумијем шта ме питате.

Заменик тужиоца: Ја, ја, шта би требало да се уради?

Сведок Жељко Живак: Ја лично гледао би да му вратим некако.

Заменик тужиоца: Ви за себе.

Сведок Жељко Живак: За себе.

Заменик тужиоца: Добро, а да ли су сви људи исти као Ви, да ли свако ко је добио батине од некога другога овога чека да му те батине врати?

Адв. Славиша Продановић: Је ли могу ја само приговор, ја не знам смисао овога питања.

Заменик тужиоца: Ако неко некога убије, мислите да је исправно то да овај то врати на неки начин, па по том основу баш тако Ви размишљате?

Сведок Жељко Живак: Није истина сада да је убиство, али ипак батине.

Заменик тужиоца: Мислите ли да је смртна последица блажа од телесних повреда?

Сведок Жељко Живак: Не знам само знам оно најтежи моменти када треба човеку помоћ а не тући га и ако си га тукао када сам ја седе са њим и пио пиће то нормалан човек не може да уради, то је моје мишљење и да дођем да га браним.

Заменик тужиоца: Ви кажете да сте између себе разговарали када неко некога изведе па после у том, да ли можете да наведете који су то људи који су били тучени па се код Вас жалили, сећате ли се некога?

Сведок Жељко Живак: Сећам се Жељка Никота у самој шестици када смо доведени, прозивали су свако вече, можда није можда него сигурно преко 15 дана,

сваку вече су прозивали увече, а није било освјетљено унутра, није било свјетла, изводили су ван па су тукли, па његовог стрица су на пример који је сједио од мене трећи Страјо Ђорђић знам да облачи на себе два џемпера, два прслука, прозивају, прозваше њега, изађе ван и туче га Жељко Никота, јер Жељка Никоту познајем добро, уђе на врата хангара Хрват један, тукао га вани, ко те тукао, каже ја не знам ја сам га видео, видео ко је тукао.

Заменик тужиоца: А како си ти видео, а он није.

Сведок Жељко Живак: Па он га прозивао он га и туче, Жељко Никота.

Заменик тужиоца: Је ли ти гледаш када они њега туку?

Сведок Жељко Живак: Не гледам када туку, гледам када га изводи.

Заменик тужиоца: Па откуд знаш да га је тај баш тукао?

Сведок Жељко Живак: Па претпостављам, нисам видео, нисам гледао својим очима, гледао сам када га прозива, јер доста људи из Градине нису знали тог Жељка Никоту, јер то је претежно било везано 80% је било везано послом за Сарајево и школом за Коњиц и ове стражаре који су били тај Шпаго, Кравар и на пример Самир и овај Кемо Мрмцић, све су то из Коњица људи сам ових фочака из Модриче који су дошли, нико њих из Градине није знао.

Заменик тужиоца: Јеси ли виђао Самира Хонда код Хангара, осим то када ти је донео кесу и то, да ли си виђао да ли ту долази?

Сведок Жељко Живак: Па виђао сам док је стражар био ту.

Заменик тужиоца: Је ли то било више дана да се он ту налази?

Сведок Жељко Живак: Па колико је он ту био отприлике можда месец и по.

Заменик тужиоца: Или шта ја знам док је у смени, да ли се дешавало да га видиш и предвече, изјутра, око подне, је ли се дешавало?

Сведок Жељко Живак: Не.

Заменик тужиоца: У тим интервалима да га видиш неких дана?

Сведок Жељко Живак: Не.

Заменик тужиоца: Него када си га видео?

Сведок Жељко Живак: Само када је на смени преко дана, а увече се затвори хангар и прије ујутро се не отвара прије шест сати ујутру.

Заменик тужиоца: Је ли било више дана да га видиш код хангара ту где си ти био затворен у шестници?

Сведок Жељко Живак: Па више дана када је на смени био, сад кад је која смена била, када је био ноћна.

Заменик тужиоца: Можеш приближно да нам кажеш колико је то више дана, не мораш да погодиш ни у пет дана?

Сведок Жељко Живак: Он је ту био можда мјесец и нешто, мјесец и по у врх главе, касније га нисам виђао.

Заменик тужиоца: Касније га ниси виђао је ли?

Сведок Жељко Живак: Касније га нисам виђао.

Заменик тужиоца: У вези овог догађаја после посете међународног комитета Црвеног крста, кажеш да је ушло пет до седам стражара?

Сведок Жељко Живак: Хазим Делић и стражари.

Заменик тужиоца: Хазим Делић и стражари, али си видео да ту међу љима нема Самира Хонда?

Сведок Жељко Живак: Није био.

Заменик тужиоца: Добро, и ја сад закључујем овако, ти сва та лица која су ушла познајеш?

Сведок Жељко Живак: Познајем.

Заменик тужиоца: Можеш да нам набројиш који су то стражари били?

Сведок Жељко Живак: Први је ушао Хазим Делић, ушао је „Зенга“, ушао је Чамцић, ушао је била су, ушао је Шпаго овај „Кравар“ звани, „Кравар“ га звали Шпаго не знам како му је име, неки фочак исто што је дошао био, Самир није био, да ли је био у деветки тамо не могу да кажем, а у шестици није био. Ја га нисам видео да је ушао на врата јер сам тако сједио окренут зиду и пролазим окренута глава лево и гледам ко улази на врата.

Заменик тужиоца: А одакле су они почели са том тучом, да ли је било твој ред међу првима или међу последњима?

Сведок Жељко Живак: Не, не, мој ред је међу задњима био. Задњи. Како улазе на улазна врата одмах ред од врата можда два, три метра, већ први човек сједи од врата.

Заменик тужиоца: А зашто се то догодило, који је то разлог да вас туку?

Сведок Жељко Живак: Зато што смо и се писали као цивилни заробљеници, и када је Хазим дошао да јебе мајку четничку, да вам само ми покажемо ко је цивил, а ми се писали цивилни заробљеници као да би ето ко лакше прошли али ето шта ћеш.

Заменик тужиоца: А што та туча није била пре?

Сведок Жељко Живак: Нисам разумио.

Заменик тужиоца: Што та туча ако је реч о том цивил, заробљеник, то није, што Вас тако нису тукли одмах чим сте затворени или шта ја знам?

Сведок Жељко Живак: Па сви смо ми заробљени са пушкама.

Заменик тужиоца: Где си се ти налазио када си био заробљен са пушком?

Сведок Жељко Живак: У Градини.

Заменик тужиоца: И ко је још био са тобом?

Сведок Жељко Живак: Па ето у овој колони што смо доведени ја сам сам заробљен, сам и доведен сам на раскршће у Градину и ту је било ова два брата Мркајића Вукашин и Бошко, Сретен Глигоровић, ја, онда било је тамо из Старчина и из Пазарића неких људи које ја стварно имена не могу се сјетити нити знам, нисам познавао људе.

Заменик тужиоца: Јесте сви заробљени истовремено.

Сведок Жељко Живак: Нисмо.

Заменик тужиоца: Нисте, колико је то дана трајало заробљавање?

Сведок Жељко Живак: Не, то је било за два дана све готово, али ја сам заробљен на пример то је било око пола ноћи, око 12 сати ноћи, а ови су неки у 11, па су формирали групу на раскршћу, дошао је камион „Мерцедесов“ и натоварили су на камион и одвезли за Челебић.

Заменик тужиоца: А јесте Ви присуствовали заробљавању сваке те групе?

Сведок Жељко Живак: Не, нисам.

Заменик тужиоца: А откуда знате да су то сви били са пушкама као што сте Ви били?

Сведок Жељко Живак: Сви смо имали, сви смо имали, нисмо имали довољно муниције, бранили се, пали, изгорили, побијени.

Заменик тужиоца: Мало ми је нејасно то, сви смо, а нисте видели?

Сведок Жељко Живак: Сви смо имали оружје.

Заменик тужиоца: Зашто такав закључак, занима ме.

Сведок Жељко Живак: Знам када се делило оружје.

Заменик тужиоца: Јесте Ви били у командном кадру те да кажемо јединице, групе бораца или шта ја знам?

Сведок Жељко Живак: Нисам, био је, био сам везиста, имао сам радио станицу и зато сам био осуђен као нека прва категорија у Челебићу, зато сам задњи изашао одоздо.

Заменик тужиоца: Кажете да сте разговарали са лицима која су заједно са вама затворена, па ме занима да ли се неко жалио да је затворен у неки шахт?

Сведок Жељко Живак: Јесте.

Заменик тужиоца: Ко се то жалио?

Сведок Жељко Живак: Једно село када је доведено, село Брђани, они су сви били затворени у том шахту, из Градине је био Мркајић Десимир, знате колико ја знам, Мркајић Десимир звани Ћута, ја не знам да ли је још ико из Градине био, али претежно су били људи из села Брђани, они су били приведени па су пуштани били својим кућама, и када је Градина пала онда су и њих довели до Челебића, када је шахт затворен и онда су их смјестили у шестицу.

Заменик тужиоца: Је ли познајете овога Мркајић Рајка?

Сведок Жељко Живак: Старији човек?

Заменик тужиоца: Ја.

Сведок Жељко Живак: Познајем.

Заменик тужиоца: Да ли се он можда жалио вама да је био затваран у тај шахт?

Сведок Жељко Живак: Не.

Заменик тужиоца: Ђорђић, да, пардон. Ђорђић.

Сведок Жељко Живак: Рајка Ђорђић, нашег војводу.

Заменик тужиоца: Да.

Сведок Жељко Живак: Он је био у деветки да ли је био затворен у шахт не знам.

Заменик тужиоца: А ти који су вам се жалили да су говорили како је до тога дошло да буду затворени у шахт, ко их је затварао, да ли су причали о томе, колико су времена проводили у том шахту?

Сведок Жељко Живак: Нисам сигуран, мислим да су провели цјелу ноћ, знам да је испред Броћета ту био касније је он био управник у логору Мусала, то ми је баш причао овај Мркајић Десимир, да им је понестајало ваздуха, да су се поздрављали, немам представе стварно како изгледа шахт, нисам видео, нити знам.

Заменик тужиоца: Јесу помињали некога ко их је ту затварао, да ли су говорили нека имена?

Сведок Жељко Живак: Јесте за Броћету овога, за Исмет Броћета.

Заменик тужиоца: Описали сте овде један случај како је оптужени Самир Хондо реаговао на противљење неког другог стражара, па се он успротивио па је и он рекао да ће такође пуцати у њега?

Сведок Жељко Живак: Јесте, опсовао мајку ево сад ћу пуцати ја у тебе.

Заменик тужиоца: Е сад ми имамо овде одбрану тог оптуженог Самир Хонда, па он каже да се од тих других стражара он плашио и да он није смео да реагује ни на који други начин, него да се склони и ето ако може нешта без противљења других стражара, он помогне, а Ви кажете овде да се он успротивио, тако да.

Сведок Жељко Живак: Не знам ја је ли се он плашио или није плашио, ја кажем шта сам видео својим очима и шта сам чуо, е сада је ли то иде њему у прилог или не иде, ја стварно не.

Заменик тужиоца: Не, не, по Вашем виђењу ствари он је храбар стражар, а по његовом виђењу он није био....

Сведок Жељко Живак: Тад се успротивио пошто је хтио да пуца у жену и двоје мале дјеце, сваки нормалан човек би се успротивио, а да су се Делића бојали, бојали су га се сви.

Заменик тужиоца: Јесте ви излазили на неки рад, извођени на неки рад ту у логор из шестике?

Сведок Жељко Живак: Јесте дрва смо та цјепали можда један дан да сам купио сјено неко, истоварали муницију и оружје.

Заменик тужиоца: Добро, када сте излазили занима ме јесте Ви били у могућности ту да видите пријавницу, колико је тај хангар број шест удаљен од те пријавнице ту?

Сведок Жељко Живак: Па излазило се једном приликом у посету супруга када је дошла са дјецом, пустио ме тај Делић.

Заменик тужиоца: Колико је то удаљено од.....

Сведок Жељко Живак: Можда има неких 500 метара до пријавнице од шестике, сад немојте ме држати 500 метара, може бити и 400 сада не могу процјенити.

Заменик тужиоца: Добро, када сте излазили кога сте виђали ту на тој пријавници?

Сведок Жељко Живак: Па претежно Делића.

Заменик тужиоца: Је ли има још неко?

Сведок Жељко Живак: Бјели опасач, бјели полицијски опасач је носио, хеклер у руци увјек.

Заменик тужиоца: Је ли има још ту поред њега неко?

Сведок Жељко Живак: Стражари што буду на пријавници.

Заменик тужиоца: Ја, ко, интересује ме кога од стражара на пример сте најчешће виђали са тим Делићем?

Сведок Жељко Живак: Па како је ко у смјени, ето ја сам једном приликом излазио само. Једном приликом ме пустио.

Заменик тужиоца: Ја, то не можете да се сетите.

Сведок Жељко Живак: Па не могу сада да знам ко буде у смјени код хангара, ко је тај дан на пријавници, мјењали су се они.

Заменик тужиоца: Ја, добро. Хвала, немам више питања.

Председник већа: Добро, хвала. Реците ми када сте Ви отпуштени, када сте размењени или ослобођени из логора?

Сведок Жељко Живак: 09. мар 1993. размењен на Бутмиру.

Председник већа: Да ли сте икада ишли у Мусалу или сте све време били у Челебићу?

Сведок Жељко Живак: На Мусалу пребачен крајем децембра.

Председник већа: Крајем децембра 1992.

Сведок Жељко Живак: Крајем децембра.

Председник већа: Кажите ми да ли сте све време док сте били у Челебићима, виђали Хонду или отприлике како би определили време ако је он отишао, када је то било?

Сведок Жељко Живак: Па отприлике мјесец и по да је био доле колико сам га могао виђати оно одједном видиш нема га у смјени.

Председник већа: А у односу на овај Црвени крст на пример?

Сведок Жељко Живак: Нисам разумио.

Председник већа: У односу на Црвени крст када је био Црвени крст, па пре тога, после тога, колико? Да ли је био кад је био Црвени крст?

Сведок Жељко Живак: Црвени крст је био у августу.

Председник већа: Овде нама стоји 12. август.

Сведок Жељко Живак: Мислим у то време да га ја нисам виђао.

Председник већа: Да га нисте виђали.

Сведок Жељко Живак: Колко се могу сјетити, стварно прошло је време.

Председник већа: Добро, реците ми сада на том хангару Шест, да ли су увек била отворена врата преко дана? Оно што кажете била су отворена врата па сам видео.

Сведок Жељко Живак: Па већином јесу била отворена врата.

Председник већа: Ко то отвара?

Сведок Жељко Живак: Па стражари.

Председник већа: Ујутру отворе?

Сведок Жељко Живак: Ујутро отварају у шест, пет-шест зависи, да се иде на тоалет.

Председник већа: И после више не затварају?

Сведок Жељко Живак: Затворе па буде вруће, па буде добрих стражара па отворе врата.

Председник већа: Добро, а да ли сте ви онда били у прилици да виђате стражаре, јесу ли стајали стражари испред или не?

Сведок Жељко Живак: Била је кад се изађе из хангара с десне стране клупа, можда ширине два метра, ту ме је једном приликом изводио ме стражар дао ми цигару да запалим.

Председник већа: Јесте ли их иначе виђали изнутра како стоје и стражаре напољу или не?

Сведок Жељко Живак: Не, ако се затворе врата не видиш и ако се отворе видиш тек кад неко прође али не може се видети, једноставно није се смело ни ходати.

Председник већа: Да ли је Хондо, да ли сте га виђали да је он био стражар ту, стајао испред хангара или сте га видели само у тих пар прилика?

Сведок Жељко Живак: Само у ових пар прилика сам га видео.

Председник већа: Добро. Реците ми онда да ли познајете, како је он изгледао заправо, то је прво, које оружје? Тако како је изгледао, како је био обучен, каква је била његова униформа?

Сведок Жељко Живак: Имао је шарену униформу.

Председник већа: А оружје?

Сведок Жељко Живак: Аутомат.

Председник већа: Стално исто или различито када сте га ви видели?

Сведок Жељко Живак: Е сад не знам, ја мислим аутомат нон-стоп.

Председник већа: Да ли су његове униформе се разликовале од других?

Сведок Жељко Живак: То је '92. година, било је свакавих униформи, и светлијих и тамнијих и сад да кажем да се разликовала не знам сада.

Председник већа: Да ли је имао нове униформе и боље униформе него други? То смо чули овде, ја вам у том смислу предочавам.

Сведок Жељко Живак: Мислим да је имао шарену униформу маскирну да је била новија униформа.

Председник већа: То вам предочавам да смо чули овде једног сведока који каже да је он стално био у неким добрим новим униформама.

Сведок Жељко Живак: Мислим да је добру униформу имо новију, види се.

Председник већа: Добро. Реците ми онда да ли је можда са вама био у истом хангару Глигоревић Горан?

Сведок Жељко Живак: Глигоревић?

Председник већа: Горан. Ако се сећате, ако се не сећате неважно.

Сведок Жељко Живак: Не могу да се сетим имена.

Председник већа: А Мркајић Драган?

Сведок Жељко Живак: Мркајић Драган је био у Деветки, ја сам касније пребачен, мислим да је био.

Председник већа: И после тога је пребачен, а кад је отприлике то пребацивање било из Деветке у Шестицу, јел то било једном или више пута?

Сведок Жељко Живак: Више пута је пребацивано.

Председник већа: Да ли је Мркајић Драган био у нешто посебном лошем стању, лошијем од других и да ли је он чешће можда малтретиран?

Сведок Жељко Живак: Па јесте тучен, толко често, није толко често.

Председник већа: Реците ми Мркајић Бора када је пребачен у Шестицу? Јел он био Деветка?

Сведок Жељко Живак: Он је био у Деветки.

Председник већа: И кад је пребачен?

Сведок Жељко Живак: Кад је расформирана Деветка тад су сви пребачени у Шестицу и нешто је пребачено у стационар. Ја мислим да је то већ новембар, децембар.

Председник већа: Да ли сте ви можда били у прилици да видите да оптужени Хондо Самир има неки посебан контакт или посебно малтретира Мркајић Бору или се можда Бора жалио?

Сведок Жељко Живак: Не.

Председник већа: Добро. Реците ми онда да ли знате ко је Мркајић Васо?

Сведок Станко Вујановић: Мркајић Васо?

Председник већа: Да.

Сведок Жељко Живак: То старији човек, ја мислим.

Председник већа: Нисмо га видели још увек.

Сведок Жељко Живак: Мислим старији човек тај Мркајић Васо.

Председник већа: Где је он био да ли знате?

Сведок Жељко Живак: Било је Мркајића по два-три човека исто име и презиме, и Куљани и Глигоревића, тако да.

Председник већа: Приметила сам.

Сведок Жељко Живак: Па зато не могу сигурно да кажем.

Председник већа: Мркајић Васо према нашим сазнањима је у иностранству у Америци, то је тај за кога вас питам ако знате.

Сведок Жељко Живак: Да ми кажете надимак пошто ми претежно имамо надимке доле ја знам, овако не могу се сјетити.

Председник већа: Нисмо видели тог човека уопште. Реците ми ако кажете да је једном ту у хангару општећени Ђорђевић Зоран радио те склекове, то је било једном или више пута ту унутра?

Сведок Жељко Живак: Једном.

Председник већа: Да ли је још некада он доживео ту тако неко малтретирање унутра у хангару и ко је то радио?

Сведок Жељко Живак: Тучен је он, стварно је тучен али туко га је овај мали Зенга.

Председник већа: Јесу ли они нешто имали неки сукоб од раније?

Сведок Жељко Живак: Не, Зоран је имао браду.

Председник већа: Он каже да се обријао пре него што је дошао у логор.

Сведок Жељко Живак: То хоћу да кажем, имао је браду и прије него што је доведен у Челебиће обријао је, успео се обријати. Бјели му се лице и зато је највише и тучен.

Председник већа: Зато је највише.

Сведок Жељко Живак: Ради лица, бијели се, види се да је брада била, он црн од себе.

Председник већа: Да ли можете да определите колико пута су га изводили?

Сведок Жељко Живак: Ја мислим да су њега једном изводили Ђорђевиће неке кад су прозивали ради овог Рајка Ђорђевића он је био као наш неки командир.

Председник већа: Војвода?

Сведок Жељко Живак: Војвода наш.

Председник већа: Добро. Кажите ми да ли се сећате ко је био тада када су га изводили у које је то доба било? Је ли то било на почетку или ближе овој посети Црвеног крста и ко га је изводио напоље?

Сведок Жељко Живак: Прије посете Црвеног крста, јер после посете Црвеног крста није било извођења више.

Председник већа: Јесу ли изводили претежно дању или ноћу?

Сведок Жељко Живак: Ноћу. Изводили су и дању али претежно ноћу.

Председник већа: Да ли можда знате ко је био у тој групи која је извела Ђорђевића?

Сведок Жељко Живак: Ма то овај мали Зенга, он је све зло радио највише.

Председник већа: Да ли знате ко је Стојановић Милорад?

Сведок Жељко Живак: Стојановић Милан?

Председник већа: Милорад.

Сведок Жељко Живак: Милорад?

Председник већа: Да.

Сведок Жељко Живак: Мајка ми је од Стојановића, то је из Брђани, село Брђани, јел Мићо можда, има скраћено надимак неки?

Председник већа: Не знам, нисмо то питали да ли је надимак, знате.

Сведок Жељко Живак: Стојановић Милорад? Знам.

Председник већа: Да ли се сећате њега из тог доба?

Сведок Жељко Живак: Он је био у Деветки.

Председник већа: Да ли се сећате када је он доведен, одакле?

Сведок Жељко Живак: Не знам, он је из Брђани, није био из Брадине и тако да не могу рећи, да ли је доведен кад су ови из Брђани доведени са њима па био у шахту, мислим да јесте.

Председник већа: Није то причао кад је био, можда сте га помешали, сад ћу пробати да га нађем овде. Да ли сте ви можда били у прилици да видите када је доведена једна група цивила, знате ли ко је Ђорђић Радован?

Сведок Жељко Живак: Знам Радована Ђорђића.

Председник већа: Е сад овај Стојановић Милорад је доведен кад и Ђорђић Радован, а дефинитивно знамо да је Ђорђић Радован из Брадине.

Сведок Жељко Живак: Јесте Ђорђић из Брадине.

Председник већа: Па је можда и тај Стојановић Милорад из Брадине али они су око половине јуна доведени у логор комбијем. Да ли се можда сећате тога? Да ли можда знате тај догађај?

Сведок Жељко Живак: Ако су доведени половином јуна онда су негде ухапшени док су се пробијали па доведени али доведени су у Деветку, тако да сам ја у то време био у Шестици.

Председник већа: Да ли се сећате ситуације да је Делић Хазим наредио да се ти цивили који су доведени построје уз зид са подигнутим рукама и онда да су тако док су стајали добили батине? Да ли се сећате тога?

Сведок Жељко Живак: Тад сам ја био у Деветки кад је ова група доведена који су подигнутих рука били добијали батине и тад је Вујичић један почео да бјежи и тад је убијен.

Председник већа: Убијен?

Сведок Жељко Живак: Миро, јесте.

Председник већа: А да ли сте ви гледали ту групу цивила тако постројену како туку или вам је неко то после причао?

Сведок Жељко Живак: Не, не, ми смо у Деветки били, то је било одмах крај саме Деветке, само смо чули.

Председник већа: Само сте чули?

Сведок Жељко Живак: Само чули, нисмо могли видит.

Председник већа: Када сте то слушали, да ли сте можда били у прилици да чујете и неке наредбе и договоре како та туча да се обави па да онда Делић каже „ти иди са лева, а ти са десна“ и тако даље?

Сведок Жељко Живак: Не, чега се сећам добро кад је овај Миро док су га тукли није могао више да издржи и почео је да бјежи, знам да се чуо глас „побјеже мајку му четничку, држи га“ и два пучња су се чула.

Председник већа: Да ли би се иначе чула таква нека наредба или тај договор „удари ти са лева, удари ти са десна“?

Сведок Жељко Живак: Могло се чути, само не сећам се ја добро.

Председник већа: Морам да Вам предочим, да Стојановић Милорад каже, да када су доведени иначе из тог села Брђани, да видим сада, јесте Брђани, општина Коњиц, немамо наравно надимак, али он каже да када су ту доведени, половином јуна, комбијем, да су постројени уза зид и да је онда дошао Хазим Делић, да се заиста чуло то, „удри четнике“ и тако даље и да је он чуо „удри и ти, не знам сада, са десна или са лева, овај, Хондо Самире“, зато Вам то предочавам, зато он каже прво, „удри и ти, Самире“, а онда после каже, „да, Хондо Самир, остало му је то у ушима“. Ја Вам предочавам, да ли сте тако нешто чули?

Сведок Живак Жељко: Нисам ништа чуо, не знам стварно.

Председник већа: Да ли је било иначе таквих наредби?

Сведок Живак Жељко: Ма није никаквих наредби било, то је, то се уђе па се туче, каква наредба.

Председник већа: Таквог договора.

Сведок Живак Жељко: Ако се стварно тај, ако се тај Милорад сећа, онај, тог имена и презимена, онда нема везе, свака му част.

Председник већа: Добро, да ли је било још неког Самира, Амира, Адмира или тако неког имена попут тога, које може тако да звучи?

Сведок Живак Жељко: Па било је, било је, сада.

Председник већа: Да ли се сећате некога?

Сведок Живак Жељко: Шпаго Един, на пример је био.

Председник већа: Не причамо ово, Самир, Амир, Адмир, то, а ово Шпаго Един, то мислим, али то мени уопште не личи, бар мени, на ово Хондо Самир.

Сведок Живак Жељко: Ма не могу се сетити, стварно се не могу сетити.

Председник већа: Зато што нам је оптужени рекао, наравно ја сада тога уопште не могу да се сетим једно име, да је био један стражар, који је имао такво име. Да ли је био још неко са презименом Хондо?

Сведок Живак Жељко: Колико ја знам, није био.

Председник већа: А да ли сте чули можда да је био на Мусали неко са презименом Хондо?

Сведок Живак Жељко: Не.

Председник већа: Добро.

Сведок Живак Жељко: Тешко се сетити имена сада неких, али право да Вам кажем, сада мени ово парају уши, ово искрено говорим, баш ми уши парају та имена и.

Председник већа: Која Вам имена парају уши?

Сведок Живак Жељко: Па на пример, и Емир и Амир и, јер одвикао се човек, ја са тим именима се не сусрећем од 1990. и.

Председник већа: Од када сте отишли?

Сведок Живак Жељко: И сада када ми неко спомене име Емир или Адмир, пара ми уши.

Председник већа: Добро. А да ли памтите да је био неки стражар по имену Митхе?

Сведок Живак Жељко: Митхе?

Председник већа: Тако мени овде пише, Митхе?

Сведок Живак Жељко: Пиркић да није?

Председник већа: Како?

Сведок Живак Жељко: Пиркић?

Председник већа: Заиста то не знам, само питам да ли памтите то име.

Сведок Живак Жељко: Знам Митхеа Пиркића, али није он био стражар ту, али можда је неки други био, не знам. Дошло је ту из Фоче доста људи, чак је било и из Модриче и Маглаја и стражара, али како су се звали, Чамцић Зајку сам упамтио.

Председник већа: Неки Турак Џевад?

Сведок Живак Жељко: Из Фоче ја мислим да је био.

Председник већа: Сећате се њега?

Сведок Живак Жељко: Сећам се, мислим да је из Фоче био.

Председник већа: Само да видим да ли уопште могу да нађем још једно име, које је ту било, неки Амир или Адмир, не могу да се сетим. Да ли сте били у прилици да гледате пријавницу?

Сведок Живак Жељко: Шта да гледам?

Председник већа: Пријавницу, када су отворена врата?

Сведок Живак Жељко: Не, једном када сам пролазио крај ње, ово када ме супруга посетила, када су ме пустили, тада сам прошао туда.

Председник већа: Добро и сада морам да Вас питам, то стално се враћам на то једно исто, шта је, објаснили сте да је новац разлог да оштећени Ђорђић сведочи, да је добио батине од Ходно Самира, дакле, да је он свакако малтретиран, тучен и тако даље, али да је оптуженог Хонду, управо због новца, увео у ту причу. Ко је онда тукао овај Ђорђића, да ли сте то видели? Да ли се он жалио?

Сведок Живак Жељко: Никада се није жалио да га је Хондо тукао, њега је тукао мали Зенга. Ја ту нисам био када је он тражио новац од Самира.

Председник већа: А ко Вам је то испричао?

Сведок Живак Жељко: То ми је испричао Мићо, испричао ми је овај Нено Зеленовић.

Председник већа: Мићо који је Ваш кум?

Сведок Живак Жељко: Од супруге кум.

Председник већа: Добро.

Сведок Живак Жељко: Испричао ми је Нено овај Зеленовић, Мајда, сестра му, када је дошао код њега кући, тражио му је, јер му је рекао, Зоране, јесам ја тебе икада дохватио, ставио му је ваљда прст на чело, јесам ја икада икога дохватио, ниси, па зашто да ти дам; па неку му причу, шта ја знам слагао.

Председник већа: Да, али ово је већ озбиљна прича, посебно после тог пријављивања тамо у Босни.

Сведок Живак Жељко: И онда су га пријавили у СИП-у, пријавили га, ја сам у полицију у Бијељину, да је тражио новац и.

Председник већа: Али, кажем Вам, то је сада већ далеко отишло, ако је после тог пријављивања дошло доведе, видите. Да ли је то могуће?

Сведок Живак Жељко: Свашта има.

Председник већа: Добро, да ли Ви знате још, да, овога Васу Мркајића не знате?

Сведок Живак Жељко: Не могу се сетити.

Председник већа: Да ли сте Ви икада чули такву наредбу, „туци и ти Хондо Самире“?

Сведок Живак Жељко: Нисам.

Председник већа: Мислим, а да ли сте чули на пример, „туци и ти“, на пример, „Шпаго Едине или Едине Шпаго“?

Сведок Живак Жељко: Не.

Председник већа: Нисте, добро. Оптужени, да ли Ви имате питање?

Опт. Самир Хондо: Имам.

Председник већа: Изволите. Само да Вас опоменем, ако прво питања, знате, прво питања, а онда ако будете желели да се нешто суочите и тако даље, онда то може, али прво ако можете неко питање.

Опт. Самир Хондо: Добар дан, часни суде, здраво Жељко, како сте? Пошто је ова оптужница која је подигнута против мене, онај, сам тебе позвао као сведока, пошто си частан човек, поштен, па да даш своју, да те питам нека питања. Де ми реци, када си доведен ти у логор „Челебић“ Жељко?

Сведок Живак Жељко: 26. у ноћи.

Опт. Самир Хондо: Да ли си мене тада затекао у том моменту када си ти доведен, да ли сам ја дошао, да ли сам ја био присутан доле као стражар у логору „Челебић“?

Сведок Живак Жељко: Не.

Опт. Самир Хондо: А где си приведен.

Адв. Славиша Продановић: Има питања која су, дозволите, ако сам ја питао то, немој да понављаш питања која су постављена овде. Сведок је рекао то.

Председник већа: Рекао је 27., да Вам кажем, рекао је 27.

Сведок Живак Жељко: 26. на 27. значи.

Председник већа: Да и онда у два, три ноћу да је стигао у логор, то је рекао, 27., 27. у два, три ноћу је он био већ у логору.

Опт. Самир Хондо: Де ми реци, Жељко, када си ти био у хангару број 6, да ли си ти икада чуо, пошто, да ли си ти икада чуо од некога да сам ја тукао Ђорђевић Зорана, да му наредим да ради склекове, да му било шта наредим да ради, да сам га тукао и остало?

Сведок Живак Жељко: Нисам никада чуо, ево ја опет кажем, да сам чуо, не бих био овде у овоме својству, да си ми најрођенији.

Опт. Самир Хондо: А де ми реци, пошто си се ти знао са Зораном већ дуги низ година и са њим си провео после са њим када си дошао из Аустралије, провео си много и много пута си био са њим, дуго и дуго времена боравио код Куљана Митра у Шапцу где си се са њим дружио, поздрављали и тако, седели заједно, да ли се икад Зоран пожалио на мене, да што се тиче мене, да сам ја њему нешто нажао учинио или остало?

Сведок Живак Жељко: Није, нисам никада стварно, никада, никада те спомињао није.

Опт. Самир Хондо: А де ми реци, да ли је теби Митар причао да је он долазио у породичну кућу код мога зета 2009. године, када је дошао Зоран са њим, да му Зоран тада тражи новац од мене, да ли је то теби Митар причао?

Сведок Живак Жељко: Е то ми је причао.

Опт. Самир Хондо: А ко је био тада у породичној кући код мога зета?

Сведок Живак Жељко: Био је Мићо, био је Зоран, још си био ти, била је Мајда, био је Шиши и Шишова мајка.

Опт. Самир Хондо: Да, Зеленовић Радојка, од зета мајка, да. А де ми реци, онај, Жељко, пошто сам ја тада Зорану рекао, да ли ти је то Митар причао, да сам ја Зорану тог момента рекао, „Зоране, јесам ја тебе икада у животу дохватио, и тебе или било

кога, да ли сам ти чвоку опалио“. Шта је он мени тада одговорио, да ли ти је Митар причао о томе?

Сведок Живак Жељко: Да ниси никада, наводно ти си му ставио прст на чело и „Зоране, јесам ли икада дохватио тебе, ниси никада“.

Опт. Самир Хондо: Да, значи ништа, ово је само једна оптужница која је подигнута на основу једног нечасног сведока који је све овде причу неистину испричао, да ми се освети и ништа више. Толико, часни суде.

Председник већа: Добро, хвала. Да Вас питам још, да ли се сећате из тог доба стражара који нису никога тукли, који су једноставно били ту? Ако памтите Хазима Делића, па онда овога Шпаго Едина и тако још те друге који су тукли, Ланцу, да ли памтите оне који нису никада никога тукли, који су само били ту?

Сведок Живак Жељко: Памтим Гагулу, Гагула, не знам му име, стражар је био, када смо тек доведени у „шестицу“, који је када су извођени ноћу да се људи пребијају, који је отворио врата и рекао, „немој случајно да излази више нико“, каже, они не смеју ући унутра, јер нема светла, немој да излазите“. Ето то је био један часни стражар још.

Председник већа: Добро. Хонду, он није никога тукао?

Сведок Живак Жељко: Да, никада никога, колико ја знам, никада.

Председник већа: И кога би још споменули?

Сведок Живак Жељко: Па богами не бих се могао више никога сетити.

Председник већа: А колико је било укупно отприлике стражара?

Сведок Живак Жељко: Стражара? Право да Вам кажем један и буду доле, један, два, три, зависи како када.

Председник већа: Не, у целом логору, немогуће само један?

Сведок Живак Жељко: А у целом логору?

Председник већа: Да, да.

Сведок Живак Жељко: Па не знам стварно, не знам, када је то долазило, одлазило, па на почетку 1992. године је било то Хрвати и Муслимани скупа, па Хрвати отишли, они су највише тукли. Касније је остало стварно, не знам.

Председник већа: Добро, да ли је била та нека, ја Вас разумем да је била та нека ужа група, као тај Хазим Делић, па ти око њега које спомињете, Ланцо.

Сведок Живак Жељко: Па то је било шест неких стражара који су се вртели нон-стоп ту, у сменама.

Председник већа: Они су били стално ту?

Сведок Живак Жељко: Стално су били ту.

Председник већа: Да ли су они ту и ноћили?

Сведок Живак Жељко: Имали су спаваоне ту на пријавници, ту ваљда и спавали, ноћу који раде, на пријавници.

Председник већа: А они који су били, да ли је било могућности да они који су из Коњица, на пример, да иду кући ноћу, а да неки други који немају, нису из близине да ту спавају?

Сведок Живак Жељко: Не знам стварно шта се дешавало међу њима, како су смене организовали, када је ко ишао кући, то стварно.

Председник већа: Да ли је био неки Шок, мислим особа која има такав надимак, наравно?

Сведок Живак Жељко: Е сада треба питати Самира да ли је то тај Едо Шок из Фркања, он га зна, ја га не знам.

Председник већа: Добро.

Сведок Живак Жељко: Ако је то тај.

Председник већа: Да ли је Зоран Ђорђић када кажете да сте се дружили, спомињао некога да га је тукао, неког другог, претходно, пре овог случаја?

Сведок Живак Жељко: Колико ја знам, није.

Председник већа: Да ли је учествовао у још неком поступку?

Сведок Живак Жељко: Молим?

Председник већа: Да ли је учествовао у још неком кривичном поступку?

Сведок Живак Жељко: Не знам на кога мислите?

Председник већа: На Ђорђића?

Сведок Живак Жељко: На Ђорђића?

Председник већа: Да, Зорана?

Сведок Живак Жељко: У кривичном поступку?

Председник већа: Да.

Адв. Славиша Продановић: Можда би било прецизније питање, да ли му је познато, да ли је сведочио некада?

Председник већа: Да ли знате, да ли је био сведок негде Ђорђић Зоран?

Сведок Живак Жељко: Не знам, ја сам са њим лично ишао у Тужилаштво у Сарајево, сведочио за убиство покојног Васе Вујичића и два Живака, код Мирослава Јањића тужиоца, био сам сведок.

Председник већа: Када је то било?

Сведок Живак Жељко: Када сам долазио, 2010. године, мислим.

Председник већа: 2010. године?

Сведок Живак Жељко: Јесте, у Тужилаштво у Сарајево.

Председник већа: И Ви сте давали исказ?

Сведок Живак Жељко: Давао сам исказ за стрељање ове тројице.

Председник већа: А где је то стрељање се одвијало?

Сведок Живак Жељко: У Брадини.

Председник већа: У Брадини?

Сведок Живак Жељко: Да.

Председник већа: А да ли сте тада спомињали логор?

Сведок Живак Жељко: Логор?

Председник већа: Да, овај „Челебић“?

Сведок Живак Жељко: Нисмо ништа, касније сам ја разговарао и са људима из „Осе“, из „Оса“ ових.

Председник већа: Шта је то?

Сведок Живак Жељко: То су, обавештајна служба.

Председник већа: Обавештајна служба?

Сведок Живак Жељко: Са њима сам имао разговор, баш у вези ових убистава, у вези стрељања.

Председник већа: А да ли сте било када, разумете, ако сте били толико са Ђорђићем, да ли је било када било разговора о логору „Челебић“ и о стражарима?

Сведок Живак Жељко: Разговарали смо ми о логору „Челебић“, само никада Хонду није спомињао, зато ме је ово све изненадило.

Председник већа: Добро. Да ли неко још има нешто да пита сведока?

Заменик тужиоца: На питање оптуженог Ви сте одговорили са речецином „да сам чуо да си Ђорђевић Зорана тукао, ја не бих био овде“.

Сведок Живак Жељко: Не само њега, никога.

Заменик тужиоца: Никога, да.

Сведок Живак Жељко: Никога.

Заменик тужиоца: Шта, можете ли да појасните, шта то значи?

Сведок Живак Жељко: Па то значи да сам чуо или да сам видео да је некоме један шамар ударио, ја не бих дошао као сведок одбране, у својству одбране, ако можете схватити шта хоћу да кажем. Значи ако сам видео да си ударио некога, једном, значи тукао си онда и крио сигурно.

Заменик тужиоца: Да ли Ви долазите да сведочите о ономе што знате и према заклетви коју сте положили?

Сведок Живак Жељко: Што знам и што сам видео.

Заменик тужиоца: Или овде долазите да сведочите у корист оптужбе, у корист одбране, а не по заклетви коју сте положили?

Сведок Живак Жељко: Не, ја само говорим истину, што знам и што сам видео.

Председник већа: Какво је то питање?

Заменик тужиоца: Питање је, сведок је.

Председник већа: Какво је то питање? Ја сам рекла на почетку, позвали смо Вас као сведока одбране. То сам ја рекла, то сам ја рекла.

Адв. Славиша Продановић: На наш предлог је саслушан.

Председник већа: Он је и у истрази саслушан на предлог одбране.

Заменик тужиоца: Без обзира да ли се сведок позвао у корист оптужбе или у корист одбране, он је дужан да говори истину.

Председник већа: То је упозорен.

Заменик тужиоца: Јер је такву заклетву положио.

Сведок Живак Жељко: Па ја и говорим истину.

Заменик тужиоца: И ја питам сведока, у том смислу, дакле, опомињем га на дужност сведочења, да каже оно што зна, што је видео, дакле истину да исприча.

Председник већа: Добро.

Заменик тужиоца: То је поента мог питања.

Сведок Живак Жељко: Само истину ја и говорим. Да сам видео да је тукао, ја бих рекао, тукао је, ето то је истина.

Заменик тужиоца: А он каже да не би дошао пред суд, да је овај, са неком причом да је оптужени тукао Ђорђић Зорана или неког другог.

Сведок Живак Жељко: Па не бих.

Заменик тужиоца: Ето, то је.

Сведок Живак Жељко: Па не бих дошао, сигурно.

Председник већа: Добро, он је био сведок и за оно убиство у Босни, знате.

Сведок Живак Жељко: Ја да сам видео да је тукао некога, ја не бих дошао да сведочим. Можда бих био на супротној страни, на Вашој страни, сведочити, рекао бих, јесте, тукао је тога и тога и готово, то хоћу да кажем.

Заменик тужиоца: Немам више питања.

Председник већа: Добро.

Адв. Славиша Продановић: Ево ја бих.

Председник већа: Изволите.

Адв. Славиша Продановић: Ви сте, ево да се надовежем на питање, Ви сте споменули једног стражара кога виђате у Коњицу, који је тукао.

Сведок Живак Жељко: Јесте.

Адв. Славиша Продановић: Да ли сте рекли, ја сам Вас схватио да би се Ви сами јавили да сведочите против њега?

Сведок Живак Жељко: Јесте, за Мрђић Кему, који је лично мене, када ме је Кравар извео да запалим цигару, дошао је он, не знам Кравар је негде отишао, седео сам на клупи и који би год прошао, била је нека мобилизација, спремало се да се иде на Борачко језеро горе да се удари на Србе, ко би год прошао, ја сам морао устати и поздравити се са „зи-хај“.

Адв. Славиша Продановић: Како се Ви осећате када њега видите у Коњицу?

Сведок Живак Жељко: Па шта да радиш, дођем, одем у Коњиц, наиђе мука нека, да га видим у Бијељини, било би другачије.

Адв. Славиша Продановић: Другачије, да.

Сведок Живак Жељко: Другачије би било.

Адв. Славиша Продановић: Немам више питања.

Председник већа: Е сада.

Сведок Живак Жељко: У склопу овога што је тужилац.

Председник већа: У склопу тога, морате да нам објасните, шта то значи, не бих дошао? Знате шта каже тужилац, да сведочите у корист оптуженог, у том контексту, говорите или не говорите истину, знате? То је то, то је суштина тих примедби. Шта то значи, не бих дошао, да сам видео да је тукао, разумете?

Сведок Живак Жељко: Не могу да разумем.

Председник већа: Не? Не знам како да Вам објасним, знате. Ви би свакако морали да дођете пред суд ако Вас зовемо.

Сведок Живак Жељко: Не што сам ја дошао данас, него уопште када су ме позвали, би ли био сведок одбране за Хондо Самира. Би, био бих. Да је тукао некога, одбио бих, не бих био сведок одбране, на то сам ја мислио.

Председник већа: Добро.

Сведок Живак Жељко: Не зато што сам ја дошао данас, мислим.

Председник већа: Ово остало је у Вашим подацима, то Вас на почетку нисам питала, Ваше занимање није унето.

Сведок Живак Жељко: Средња стручна спрема.

Председник већа: Добро и ово „Шиш“, ко је то?

Сведок Живак Жељко: То је.

Председник већа: Тај надимак?

Сведок Живак Жељко: Зет од Хондо Самира, Зеленовић Ненад.

Председник већа: Добро. Кажите ми, да ли, да ли сте се Ви јавили, да ли имате још неко питање оптуженом? Имате, изволите.

Опт. Самир Хондо: Часни суде, ове изјаве све што су изнесене против мене, што је изнео наводно оштећени Ђорић Зоран, да бог да моје троје деце помрло, ако сам ја Зорану иједну реч у животу рекао.

Председник већа: Хајде, вратите се на место, да заврши овај сведок и да се мало одмори. Кажите ми, да ли Ви имате још нешто да додате?

Сведок Живак Жељко: Ма немам, ништа, мислим, ово је стварно смешна ствар.

Председник већа: Шта је сада смешно?

Сведок Живак Жељко: Па ово у вези Ђорђића и ово.

Председник већа: Што?

Сведок Живак Жељко: Па то је одмазда чиста за паре што је тражио, што су га пријавили у СИП-у и то.

Председник већа: А колико је тражио?

Сведок Живак Жељко: Што је био везан, он је био везан за Тужилаштво у Сарајеву. Ја сам ишао са њим, њему говоре, на пример, добар дан, инспекторе, какав инспектор, како се он представља, шта се представљао, које удружење логораша Канаде и Америке. Стварно ми није јасно и одједном нема приступа ни „БН“ телевизији, ни Тужилаштву, у СИП-у не сме да се појави. Прешао је у Београд, жену и децу оставио, развео се у Америци, дошао, не може се вратити у Америку. Од чега живи, како живи, финансира се, ја знам да је ишао у Загреб код Хрвата који су били тада у ХДЗ-у и „Хосу“ и по Загребу узима паре и.

Председник већа: А што иде сада у Загреб код тих који су били?

Сведок Живак Жељко: Он ради за све.

Председник већа: А колико је тражио пара овоме нашем овде оптуженом? Да ли сте чули можда?

Сведок Живак Жељко: Хиљаду ЕУР-а ја мислим.

Председник већа: Хиљаду ЕУР-а? Па онда о којој години причамо?

Сведок Живак Жељко: Шта о којој?

Председник већа: Када је то било, које године је тражио то?

Сведок Живак Жељко: Па када је од Самаира тражио.

Председник већа: Да, да, па које године?

Сведок Живак Жељко: Не знам, нисам ја био овде, ја сам.

Председник већа: Ви сте били у Аустралији?

Сведок Живак Жељко: Ја сам у Аустралији био.

Председник већа: А скупљање неког новца за цркву?

Сведок Живак Жељко: Скупљало се, и ми смо скупљали у Мелбурну за цркву и за обнову гробља.

Председник већа: А где је црква?

Сведок Живак Жељко: У Брадини.

Председник већа: У Брадини? Да ли је ту учествовао овај оштећени Ђорђевић у сакупљању тог новца?

Сведок Живак Жељко: Он је сакупљао.

Председник већа: Новац за ту цркву?

Сведок Живак Жељко: Јесте.

Председник већа: Да ли је обновљена црква?

Сведок Живак Жељко: Дао сам, ја сам лично давао неке донације, неке плакате ми је давао, када би долазио на одмор.

Председник већа: Да ли је обновљена црква?

Сведок Живак Жељко: Колико сам ја лично, 400 ЕУР-а из Мелбурна да ми уради овде кућну листу, избеглички картон, да сам још избеглица у Србији, у Комесаријату за избеглице, да би предао у Брадини за донацију, да ми се кућа обнови, што је изгорела. То је од супруге кућа и урадио ми је све фалсификат у Шапцу.

Председник већа: И завршили сте овде, седите у Аустралији, а овде сте урадили документа као да сте избеглица, да би добили помоћ за кућу?

Сведок Живак Жељко: Па то регуларно иде.

Председник већа: Добро.

Сведок Живак Жељко: Јер ја имам картон избеглички из Шапца, још када после Дејтона када је потписано, ја сам дошао у Шабац.

Председник већа: Добро.

Сведок Живак Жељко: Кућна листа да ми се уради, пошто је он био у том Одбору за.

Председник већа: Ђорђевић Зоран?

Сведок Живак Жељко: Да, у том одбору неком за обнову кућа, за, шта ја знам за те донације неке.

Председник већа: И да ли Вам је обновљена кућа?

Сведок Живак Жељко: Са фалсификатима? Никада.

Председник већа: Није, добро. А црква, да ли је обновљена?

Сведок Живак Жељко: Јесте.

Председник већа: Црква је обновљена?

Сведок Живак Жељко: Јесте, није унутра још све завршено, али јесте.

Председник већа: Да ли имате још нешто да кажете?

Сведок Живак Жељко: Ма немам ништа више.

Председник већа: Колико тражите за?

Адв. Славиша Продановић: Ако само дозволите, на Ваше питање да се надовежем око цркве. Да ли Вам је познато, да ли је он у сукобу са свештеником локалним доле који је свештеник у цркви која је обновљена?

Сведок Живак Жељко: Јесте у неком сукобу са Миланом, свећеником Миланом.

Адв. Славиша Продановић: Добро, да ли знате, како се презива Милан?

Сведок Живак Жељко: Не знам, знам само да је из Гламоча, мислим тамо.

Адв. Славиша Продановић: Да ли је то можда Бужанин Милан, презиме, Бужанин?

Председник већа: Не зна човек.

Сведок Живак Жељко: Не знам презиме, стварно.

Адв. Славиша Продановић: Добро, хвала Вам.

Сведок Живак Жељко: Знам му име, али презиме, не знам.

Адв. Славиша Продановић: Хвала.

Председник већа: Кажите ми, да ли тражите трошкове за данашњи долазак? Ви сте дошли из Бијељине.

Сведок Живак Жељко: Јесте, из Бијељине, ја сам дошао са „Имелом“. Ова Славица ми је рекла да понесем рачуне неке, ја сам насуо плина, насуо сам горива,

исто, нисам, пошто пали на гориво, јутрос насуо у 6 сати. Радим, синоћ нисам радио, али радим „на црно“, тако да нема ту ништа.

Председник већа: Добро, а колико су Вам трошкови доласка?

Сведок Живак Жељко: Па ја имам рачуне за плина 50 марака и горива 30, то је око 40 ЕУР-а само за гориво.

Председник већа: Сведок трошкове тражи за данашњи долазак и то за гориво 40 ЕУР-а. И за исхрану, да ли тражите за исхрану, не знам шта друго још можете да тражите, јер сте попили овде кафу?

Сведок Живак Жељко: Нисам јео ништа.

Председник већа: Добро, па да ли тражите трошкове за исхрану?

Сведок Живак Жељко: Шта дајете, немам појма.

Председник већа: И трошкове исхране, а колико би Вам онда били трошкови исхране?

Сведок Живак Жељко: Не знам, колико год дате.

Председник већа: Не знате? Е сада,

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се сведоку исплати на име трошкова доласка 40 ЕУР-а у динарској противвредности за трошкове горива, што износи 4.600 динара и на име трошкова исхране 1.000 динара, што све укупно износи 5.600 динара, што ће се сведоку исплатити на руке, на терет буџетских средстава суда.

А Ви ћете, молим Вас, да оставите тај документ који имате, те.

Сведок Живак Жељко: Имам ове рачуне.

Председник већа: Те рачуне од горива и тако, то што имате и сада можете да идете у Службу за помоћ и подршку сведоцима. Само ћу још да констатујем.

Сведок Живак Жељко: Пријатно.

Председник већа: Довиђења, да је на крају, пред крај овога давања исказа Живак Жељка, у једном тренутку, а што је евидентирано аудио техником, оптужени Хондо Самир изашао и почео да се заклиње у своје троје деце.

Е, ми ћемо сада мало да се одморимо и да видимо шта ћемо даље.

За овим, суд одређује паузу ради одмора у трајању од 15 минута.

Седите молим вас.

Настављено у 11 сати и 29 минута, након паузе ради одмора.

Ево овако, у наставку доказног поступка, морам да вас обавестим да је позван Куљанин Митар и само да видим, Куљанин Митар. [REDACTED]

[REDACTED]. Након предочавања да свој недолазак мора да оправда писмено, сведок је изјавио да ће послати оправдање и да ће навести име рођака, да га суд позове да сведочи, јер је он био тучен.

Затим, да је позван сведок Драган Мркајић – то је онај који је прошли пут имао претовар камиона и да према наводима референта подршке у службеној белешци Анђела Радоњић, је рекао да због пословних обавеза не може доћи на главни претрес.

Затим, да је референт подршке Славица Пековић контактирала Васу Мркајића, сведока који тренутно живи и ради у Чикагу и који је рекао да је вољан да да исказ, али да планира долазак у Србију у мају 2014. године и да можемо да га контактирамо ради организације његовог сведочења и такође да постоји конзулат у Чикагу, због евентуално неког посебног начина који можемо да искористимо за овога сведока.

И коначно, да је контактиран и сведок Горан Глигоровић, који је изјавио да из здравствених разлога није у могућности да се одазове суду, а да је као доказ послао медицинску документацију и послао је једну изјаву и медицинску документацију. Добили сте пре претреса, је ли тако и тужилац и бранилац. И сада овај извештај, чекајте да видимо од када, 20. фебруар 2013. године, 02. април 2013. године и ова руком писана изјава. Ето то је то, у којој он каже да он има посттравматски стресни поремећај, са касним почетком, да је самохрани родитељ с двоје деце, да му је супруга умрла, да га двадесет година нико није контактирао и да је био малтретиран од више лица које није познавао, а да оптужени њега није тукао.

Е сада, шта ви предлагете даље везано за ове сведоке? Значи остао је овај сведок из Америке, за кога можемо да имамо овај предлог тужиоца и остао је Драган Мркајић, рекла сам вам и Митар Куљанин, кога већ два пута зовемо и овај сведок који је болестан. Значи Митар Куљанин је био код тужиоца, овај Горан, овај сведок последњи који је послао Глигоровић је био, дакле 1994. године у Окружном суду код истражног судије и овај сведок Васа Мркајић, он је био односно њега добили смо онај исказ и предлог тужиоца. Шта предлагете сада везано за ове сведоке, тужилац и одбрана, ко ће први? Тужилац, изволите.

Заменик тужиоца: Куљанин Митар и тај сведок Драган, ја њих нисам предлагао да се испитају у својству сведока, то је предлагао колега, а што се тиче овог Глигоријевића уколико није у могућности да дође ја предлагем да се само прочита записник који је дао пред истражним судијом Окружног суда.

Председник већа: А овај сведок који је у Америци?

Заменик тужиоца: Што се тиче сведока који се налази у Чикагу ја сам прошли пут дао предлог, суд ће оценити, ја бих тај предлог могао да допуним само и у том делу се покушава евентуално видео-конференцијском везом уколико је то јефтиније него одлазак у Америку, односно у нашу амбасаду да се испита у својству сведока.

Председник већа: Добро, мислите да проверимо онда и колико би то коштало, је ли тако, све? Јел мај 2014.

Заменик тужиоца: Предлоге за доказивање радње кривичног дела, дакле у крајњем случају оптужбе предлажем имајући у виду и трошкове кривичног поступка али имајући пре свега у виду на првом месту утврђивање разјашњавања кривично-правног догађаја који је предмет ове оптужбе, дакле првенствено се руководим начелима кривичног права и кривичног поступка, а тек у другом плану су ми трошкови таквог поступка јер на крају крајева и Законик о кривичном поступку и тужилаштво па на крају крајева и суд су део ове државе и држава дакле мора да поднесе одређене трошкове да би овај поступак био спроведен. Дакле, склон сам да одаберемо које је решење од ова два скопчано са мање трошкова.

Председник већа: И које је брже.

Заменик тужиоца: Јесте, то би било онда коначни мој предлог.

Председник већа: Добро. Шта каже одбрана?

Адв. Славиша Продановић: Госпођо председавајућа, кад је у питању овај сведок Глигоревић обзиром да је он рекао да га оптужени није тукао, не противим се да се прочита његов исказ следећи пут. Не противим се очигледно, мени је познато то да сведоци који се појављују као сведоци одбране да имају непријатности, не противи се да се прочита исказ следећи пут Митра Куљанина. Ја сам рекао да данас идем у Сарајево и имаћу контакт са колегом који је остао, требао је да се види још са неким сведоцима који су обећали, превасходно овај што је био што се спомиње Мркајић Десимир у шахту и био у Деветци, он је нама обећао али имамо сад опет друге вести да је он отишао у Црну Гору да се не јавља, да ради, на мобилни телефон, тако да ћу знати нешто одређено. Дакле, кад су у питању ова два сведока ево ја предлажем следећи пут да се прочитају њихови искази, а што се тиче Америке можда би било целисходно на следећем претресу да о томе причамо јер ја на следећем претресу кад прочитам исказ Куљанин Митра имам намеру да предложим да се оптуженом укине притвор због тога што по мом мишљењу нема ни сумње да је починио, а обавезаће се да из Бијељине, гаранције ћемо дати неке које ви будете тражили да ће долазити, нема разлога да бјежи зато што ради код сестре, од тога се издржава.

Председник већа: Добро, а за овога Драгана Мркајића? Тога што сам рекла пословне обавезе и остало.

Адв. Славиша Продановић: Драгана Мркајића, ја мислим да би он требао да дође можда у октобру кад је и овај сведок Ђорђић Драган из Шведске јер он се најавио да ће.

Председник већа: И он је рекао да може у октобру, да му се завршава терапија.

Адв. Славиша Продановић: Дакле, у октобру месецу да се позову.

Председник већа: Добро. Тужилац ће се сложити за Митра Куљанина да се прочита, је ли тако?

Заменик тужиоца: Да.

Председник већа: Добро. Онда ћемо за следећи пут да зовемо овога сведока из Шведске Ђорђић Драгана и позваћемо сведока Драгана Мркајића. Још нешто сте хтели или не?

Адв. Славиша Продановић: Не, хвала вам.

Заменик тужиоца: Само да нешто разјаснимо. Обзиром да је одбрана доставила и пресуду и одређене изјаве сведока, па што се мене тиче иако није ми јасан предлог одбране ако је предлог одбране да се ови искази прочитају ја сам сагласан да се нико од ових не позива.

Председник већа: Везано за ову пресуду из Босне и за све ове изјаве?

Заменик тужиоца: Да, и Сарајево.

Председник већа: Добро. Јесте ли ви то предложили да се чита све или само да се?

Заменик тужиоца: Да.

Адв. Славиша Продановић: Што се тиче пресуде нема потребе да се све чита, ја бих само онај пасус који се односи на Зорана Ђорђића прочитао.

Председник већа: Добро. Како ћемо да читамо део пресуде?

Адв. Славиша Продановић: Па не знам, ево ја мислим рецимо по поступку који се води у Босни може, дакле нема потребе да читамо пресуду, у поступку који се води и у Хагу може део да се прочита, е сад мало ми је нејасно ми сад овде улазимо у нови поступак па мало има, мислим да може тамо због тога.

Председник већа: То је део образложења и део закључка суда, јел тако?

Адв. Славиша Продановић: Не, само пасус који се односи на кредибилитет сведока Ђорђића, само то.

Председник већа: Добро, а ове изјаве што каже тужилац?

Адв. Славиша Продановић: И да се прочита транскрипт са суђења у Сарајеву кад је тужилац испитивао Зорана Ђорђића ово што сам ја предочавао прошли пут кад је он овде испитиван, значи тај дио и да се прочитају искази сведока ове које сам ја навео

данас сведоке које сам питао они су сви били у хангару број Девет, питао сам сведока да ли познаје те сведоке и он је рекао да су били у хангару Девет. Међутим мањкавост свих тих изјава што они се детаљно, углавном су питали за овога Есу Мацића, али они спомињу стражаре који су их тукли али не спомињу Хонда али и за Есу штуре по мени, усмерене само на то.

Председник већа: Јел би ви предложили онда да се прочитају?

Адв. Славиша Продановић: Да се прочитају.

Председник већа: Кажите нам онда које те изјаве, ми онда морамо све да их копирамо.

Адв. Славиша Продановић: То су изјаве, значи Глоговац Јанко, он је био у Шестици, Вукало Младен он је био у Деветци, Шинковић Бранко он је био у Шестици али он спомиње и шахт, Куљанин Миле он је био у Деветци, Велимир Куљанин такође био у Деветци, Мркајић Момир у хангару број Девет и Бошко Глигоревић у хангару број Шест.

Председник већа: Добро, оне су нама електронски предате, је ли тако, те изјаве?

Адв. Славиша Продановић: Молим?

Председник већа: Те изјаве су електронски или не, штампано, не знам ни ја више, у сваком случају то тужилац има, је ли тако?

Адв. Славиша Продановић: Изјаве су копиране.

Председник већа: Да ли има тужилац, има, те изјаве све?

Адв. Славиша Продановић: Има, има.

Председник већа: Све ово што је одбрана?

Заменик тужиоца: Да, да.

Председник већа: Добро, онда ћемо овако да за следећи пут позовемо Ђорђић Драгана, Мркајић Драгана за кога суд доноси

РЕШЕЊЕ

У смислу члана 101 ЗКП-а да га.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се овај сведок казни новчано казном од 100.000,00 динара уз позивање за следећи претрес и за следећи претрес позваћемо сведоке које је предложила одбрана, то

су сестра и зет оптуженог Зеленовић Ненад и Мајда и Суботић Драган и Милан, како сте рекли презиме?

Адв. Славиша Продановић: Милан Бужанин.

Председник већа: Бужанин?

Адв. Славиша Продановић: Да, да.

Председник већа: Добро. И за тада ћемо тачно имати информацију о томе да ли ће овај сведок бити Васа Мркајић о томе на који начин ћемо тог сведока да позовемо и да га овде испитамо односно имаћемо податке неке ближе о томе шта колико кошта и за колико времена може да се реализује, каква је ситуација са картама а каква је ситуација са видео-линком.

Следећи претрес, погледајте молим вас, 18. октобар, то је тај један дан или.

Адв. Славиша Продановић: Петак, може.

Председник већа: То је петак, да ли ћемо стићи, стићи ћемо.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се наредни претрес одржи 18.10.2013. у 09:30 у судници број 2, иста ова судница и за тада ћемо позвати сведоке.

То је то, видимо се тада.

Адв. Славиша Продановић: Молим вас ове сведоке ако се слажете ја ћу их обавестити јер ја не знам како ви, ове Суботића.

Председник већа: Може.

Адв. Славиша Продановић: Можемо све ове сведоке изузев Ђорђића и Мркајића.

Председник већа: Ђорђића ћемо позвати ми наравно, а Мркајића већ смо донели ово решење о кажњавању и тако да.

Адв. Славиша Продановић: Јер ако би то ишло овако овим путем ко што треба сигурно не би стигло.

Председник већа: Добро, ја сам и рачунала на то само да видимо.

Бранилац се обавезује да сведоке Зеленовић, Бужанин и Суботић о наредном претресу обавести, а у смислу важећих одредби ЗКП-а.

И још нешто, дакле, генерално немам ништа против да оптужени има посету кад год значи кад год имате, посебно уважавам разлоге да ваша породица не живи овде и да не живи тако близу али заиста режим је такав, режим боравка у притвору је такав да је немогуће да у дане викенда посебно у недељу да се обави посета, тако да је то таквим захтевима ни ја не могу никако да удовољим, значи у том смислу ваша породица мора у радне дане да се некако снађе и да тада дође иначе у недељу је то немогуће.

Довршено у 11:46.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА